Jacobus <de Voragine> : Legenda sanctorum seu Lombardica historia Jacobus de Voragine
1488 Seite 2

uenetu. nūq̄ terminabitur. Hinc ē etiā
q̄ primū responsoriū prime dñice aduē-
tus. cōputato gloria pr̄i quattuor v̄sus
cōtinet. vt predictos quattuor aduent⁹
designet. Quis autē aut cui magis con-
ueniat. prudens lector attēdat. Licet au
tē quadruplex sit aduēt⁹. tn̄ ecclesia spe-
cialiter de duplici. s. in carnē ꝛ ad iudi-
ciū videt memoriam facere. sicut in offi
cio ipsius tp̄is patet. Hinc ē etiā q̄ ieiu
niū aduent⁹ parti est exultationis. ꝛ par
tim meroris. Nā ratione aduent⁹ in car
nē dicit̄ ieiuniū exultationis. rōne aduē
tus ad iudiciū. dicit̄ ieiunium meroris
Et ad hoc innuendū ecclesia cātat tunc
quedā cantica leticie. ꝛ hoc ꝓpter aduē-
tum misericordie ꝛ exultatiōis. quedaꝫ
v̄o deponit. ꝛ hoc ꝓpter aduentū seuere
iusticie ꝛ meroris. ¶ Circa aduentum
igit̄ in carnē duo videri possunt. s. adue
niendi opportunitas. ꝛ aduentus vtili-
tas. Opportunitas veniēdi attenditur
Primo ex p̄te hominis q̄ primo in lege
nature cōuict⁹ fuit de defectu cognitio-
nis diuine: vn̄ ꝛ tunc in pessimos erro-
res ydolatrie cecidit. ꝛ iō coactus est cla
mare ac dicē. illumina oculos meos ꝛc̄.
Deinde aduenit lex iubens. in qua ꝯui
ctus est de īpotentia. cū prius clamaret
nō deest q̄ impleat: sed q̄ iubeat. ibi enī
est solūmodo erudit⁹. sed non a peccato
liberatus. nec per aliquā gratiaꝫ ad bo
nū adiutus. ꝛ ideo coactus ē clamare ac
dicere. nō deest q̄ iubeat sed q̄ adimple-
at. opportune igit̄ filius dei aduenit qn̄
hō de ignorātia ꝛ īpotentia ꝯuict⁹ fuit.
ne si forte an̄ venisset. hō suis meritis sa
lutē ascriberet. ꝛ iō medicine gratus nō
esset. Scdo ex p̄te tēporis. qm̄ venit in
plenitudine tp̄is. Gal. iiij. At vbi veīt
plenitudo tēporis ꝛc̄. Aug⁹. Multi di-
cunt. quare nō ante venit xp̄s: q2 nō duꝫ
venerat plenitudo tēporis. moderante
illo per quē facta sunt oīa tempora. De-
niqꝫ vbi venit plenitudo tp̄is. venit ille
qui nos liberauit a tp̄e. Liberati autem
a tp̄e. venturi sumus ad illā eternitateꝫ
vbi nullū ē tempus. Tertio ex p̄te vul-
neris ꝛ morbi vniuersalis. qn̄ enī mor-
bus erat vl'is opportunū fuit vniuersa-
lem exhiberi medicinā. Vn̄ dicit Aug⁹
tunc magnus venit medic⁹ qn̄ per totū
mundū magn⁹ iacebat egrotus. Vn̄ ec-
clesia in septē antiphonis que cātant̄ an̄
natiuitatē dn̄i. ostēdit multiplicitatem
sui morbi. ꝛ ad quālibet petit remediuꝫ
medici. An̄ siquidē aduentū filij dei in
carne eram⁹ ignorantes siue ceci. penis
eternis obligati. serui diaboli. mala pec
cati cōsuetudine vincti. tenebris aduo-
luti. exules a patria ꝛ expulsi. ideoqꝫ in-
digebamus doctore. redemptore. edu-
ctore. illumiatore. ꝛ saluatore. q2 igitur
ignorātes eram⁹. ideo ab ipso doceri in-
digebamus. ꝛ ideo stati in prima anthi
phona clamam⁹. O sapiētia que ex ore
altissimi ꝓdisti veni ad docendum nos
viam prudentie. Sed parū prodesset si
doceremur ꝛ non redimeremur. ꝛ iō ab
ipso redimi postulam⁹: cum in secunda
clamamus. O adonay ꝛ dux dom⁹ isr̄l.
veni ad redimēdū nos in brachio extē-
to. Sed q̄d prodesset si essemus docti et
redempti. si adhuc post redemptionem
detineremur captiui. ꝛ ideo liberari pe-
timus. cū in tertia clamamus. O radix
yesse ꝛc̄. veni ad liberanduꝫ nos. iā noli
tardare. Sed q̄d prodesset captiuis si es
sent redēpti ꝛ liberati: sed tū nondū es-
sent ab oī vinculo absoluti. vt. s. sue po-
testatis essent ꝛ libere quo vellēt ire pos-
sent: parū igitur ꝓdesset si nos redimis-
set ꝛ liberasset. si tn̄ adhuc vinctos tene
ret: ꝛ ideo ab oīb⁹ peccati vinculis edu-
ci petimus: cū in quarta clamamus. O
clauis dauid. Veni ꝛ educ vinctos de
domo carceris sedētes in tenebris ꝛ vm
bra mortis. Sed q2 illi q̄ diu fuerūt in
carcere habēt oculos obtenebratos. nec
clare videre possūt ideo post absolutio-
nem a carcere restat nos esse illuminan-
dos. vt videamus quo ire debeamus. et
ideo in q̄nta clamamus. O oriēs splen-
dor luc̄ eterne. veni ꝛ illumina sedētes

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0002
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG